

Bilag 1.**Bemærkninger til Lovforslaget 1934—35.**

Til Trods for, at der i det sidste Aars-tid synes at være sket en væsentlig Bedring i Erhvervslivet, er der stadig en meget betydelig ekstraordinær Arbejdsløshed. Ved Udgangen af September 1934 var Antallet af ledige Arbejdsløshedskassemedlemmer ca. 64 000, hvilket kun er ca. 10 000 lavere end paa det tilsvarende Tidspunkt forrige Aar og næsten det dobbelte af det tilsvarende Tal paa det samme Tidspunkt i det første udprægede Kriseaar 1931 (36 950). Samtidig med, at det absolute Antal af arbejdsledige vedblivende er højt, bliver der endvidere et stedse større Antal af ledige Medlemmer, der er uberettiget til forsikringsmæssig Understøttelse som Følge af Bestemmelserne i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4 og 5, idet Krisens Langvarighed først nu med fuld Virkning vanskeliggør Opfyldelsen af de her opstillede Betingelser for Understøttelse, henholdsvis 10 Maaneders Arbejde i de sidste 2 Aar og 26 (39) Ugers Arbejde i de sidste 3 (4) Aar. Medens saaledes 35 pCt. af de ledige Arbejdsløshedskassemedlemmer ved en af Arbejdsdirektoratet foretagen Opgørelse pr. ultimo Oktober 1933 var uden Adgang til Understøttelse gennem Arbejdsløshedskasse og Fortsættelseskasse, var der pr. ultimo August 1934 45 pCt. af de ledige, der var uden Adgang til Understøttelse.

Under Hensyn til det saaledes anførte har Regeringen ment, at det vil være nødvendigt ligesom i Vinteren 1933—34 at tilvejebringe Lovhjemmel for i det kommende Vinterhalvaar at udbetale Understøttelse til visse Grupper af de ledige, forsikrede Lønarbejdere, der uden egen Skyld er ude af Stand til at kunne oppebære Understøttelse gennem Forsikringen, og man har fundet det rimeligt, at denne Hjælp ydes gennem en midlertidig Udbygning af Arbejdsløshedsforsikringen paa samme Maade som gennem den ved Lov af 13. December 1933 om Kriseforanstaltninger skabte Ordning.

Det foreslaas herefter i Overensstem-

melse med denne Ordning, at der gives Kasserne Adgang til i Tiden indtil 30. April 1935 at yde Understøttelse til de Medlemmer, der har opbrugt det i Arbejdsløshedslovens § 19, Stk. 8, fastsatte Maksimum af 70 Dage for Ydelse af Fortsættelseshjælp, og endvidere til de Medlemmer, hvis Ret til Understøttelse er bortfaldet, fordi de har opbrugt det i Kassens Vedtægt fastsatte 3 (4)-aarige Maksimum for Understøttelse, eller fordi de ikke har haft Arbejde i det i særlig Vedtægtsbestemmelse foreskrevne Omfang; derimod har man ikke medtaget de Medlemmer, der har været Medlemmer af Forsikringen i mindre end 1 Aar, jfr. Arbejdsløshedslovens § 16, Stk. 1.

I Henhold til Loven af 13. December 1933 kunde der i Tiden fra 10. December 1933 til 30. April 1934 udbetales Understøttelse i indtil 90 Dage og efter Socialministerens Bemyndigelse i yderligere indtil 18 Dage. Under Hensyn til, at nærværende Lov er tænkt at skulle kunne træde i Kraft paa et tidligere Tidspunkt af Vinterhalvaaret end Loven af 13. December 1933, har man anset det for rimeligt at forhøje det sidstnævnte Dageantal til indtil 30 Dage for ikke at udelukke for mange arbejdsløse fra Understøttelse i den sidste Del af Lovens Gyldighedsperiode.

Under Hensyn til Kassernes bedrede økonomiske Forhold, jfr. herom nedenfor, foreslaar man dernæst, at Kasserne ikke — som efter Loven af 1933 — skal have Udgifterne fuldt ud refunderet, men at de selv skal bære den ene Fjerdedel, og som Konsekvens heraf er det foreslaaet at overlade det til Kassernes egen Bestemmelse, om de vil lade deres Medlemmer nyde godt af den foreslaaede Ordning.

For saa vidt angaar de arbejdsløse, der er uden Ret til Understøttelse, fordi de ikke opfylder den i Arbejdsløshedslovens § 15, Stk. 4, fastsatte Betingelse om 10 Maaneders Arbejde i de to sidste Aar før Understøttelsens Udbetaling, indeholdt Loven af December 1933 den generelle Ordning, at